

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery ve věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2020, č. j. 5 A 56/2020 – 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ve věci určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a to z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[2] Stěžovatel s podáním kasační stížnosti nesplnil poplatkovou povinnost, proto jej Nejvyšší správní soud vyzval usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. 5 As 413/2020 – 4, k zaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 1. 2021; dne 26. 1. 2021, tj. v poslední den lhůty ke splnění poplatkové povinnosti, stěžovatel zaslal prohlášení, v němž osvědčuje svoji nemajetnost; uvádí v něm jediný zdroj příjmů – příspěvek na živobytí ve výši 3 860 Kč, což dokládá poštovní stvrzenkou a potvrzením ČSSZ. Ačkoli tak stěžovatel výslovně nečiní, vyhodnotil Nejvyšší správní soud toto podání jako žádost o osvobození od soudního poplatku.

[3] Při posouzení, zda jsou splněny zákonné podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků, se Nejvyšší správní soud předně zabýval otázkou zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti; vycházel přitom z vlastní judikatury, v níž pojem zjevné neúspěšnosti blíže vymezil (např. rozhodnutí NSS ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72, ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 – 135, či ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, č. 909/2006 Sb. NSS).

[4] Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele rozhodl usnesením ze dne 27. 1. 2021, č. j. 5 As 413/2020 – 13; shledal přitom, že byly splněny podmínky pro posouzení návrhu

jako zjevně neúspěšného; ze spisu městského soudu vyplynulo, že stěžovatel k výzvě městského soudu neuhradil soudní poplatek, žádost o osvobození od soudního poplatku, kterou stěžovatel podal, městský soud zamítl usnesením ze dne 18. 8. 2020, č. j. 5 A 56/2020 – 14; následnou kasační stížnost zamítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 286/2020 – 19; městský soud poté opětovně stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku, což stěžovatel neučinil; opětovnou žádost o osvobození od soudního poplatku městský soud neposuzoval, neboť stěžovatel neuvedl žádné jiné skutečnosti (viz rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65). Vzhledem k naplnění díkce § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., městský soud řízení o návrhu stěžovatele zastavil.

[5] Za této situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je mimo jakoukoli pochybnost zřejmé, že byly před městským soudem naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení dle § 47 odst. písm. c) s. ř. s. neboť za dané situace zákon jiný postup neumožňuje, tudíž městský soud ani nemohl rozhodnout jinak. Kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení tudíž posoudil Nejvyšší správní soud jako zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.; zjevná neúspěšnost je přitom zjistitelná okamžitě, nesporně a bez jakýchkoliv pochyb, aniž by bylo nutno provádět dokazování.

[6] Z uvedených důvodů proto již Nejvyšší správní soud dále nezkoumal majetkové a výdělkové poměry stěžovatele a výrokem I. jeho žádost o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost zamítl. Současně stěžovatele poučil o tom, že pokud i poté, kdy mu byl postup městského soudu vysvětlen, nadále trvá na přezkoumání napadeného usnesení a na projednání kasační stížnosti, je třeba, aby náklady na vedení soudního řízení nesl sám. Vyzval jej proto výrokem III uvedeného usnesení k úhradě soudního poplatku; výrokem IV jej pak vyzval k doložení plné moci k zastupování dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[7] Usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 6. 2. 2021; patnáctidenní lhůta ke splnění poplatkové povinnosti uplynula dne 22. 2. 2021. Soudní poplatek stěžovatel neuhradil.

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.* Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[9] Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit. Za této situace je již nadbytečné zabývat se splněním či nesplněním podmínky povinného zastoupení; přičemž nesplnění této podmínky by bylo důvodem odmítnutí kasační stížnosti.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu